

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Mironosițelor - ziua femeii creștine

Evangelia duminicii

De la Sfântul Evanghelist Marcu

Cap. XV

43. Și venind Iosif cel din Arimatea, sfetnic ales, care aștepta și el împărăția lui Dumnezeu, și, îndrăznind, a intrat la Pilat și a cerut trupul lui Iisus.

44. Iar Pilat s-a mirat că a și murit și, chemând pe sutaș, l-a întrebat dacă a murit de mult.

45. Și aflând de la sutaș, a dăruit lui Iosif trupul.

46. Și Iosif, cumpărând giulgiu și coborându-l de pe cruce, l-a înfășurat în giulgiu și l-a pus într-un mormânt care era săpat în stâncă, și a prăvălit o piatră la ușa mormântului.

47. Iar Maria Magdalena și Maria, mama lui Iosif, priveau unde l-au pus.

Cap. XVI

1. Și după ce a trecut ziua sâmbetei, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov, și Salomea au cumpărat miroase, ca să vină să-l unșă.

2. Și dis-de-dimineată, în prima zi a săptămânii (*Duminică*), pe când răsărea soarele, au venit la mormânt.

3. Și ziceau între ele: Cine ne va prăvăli nouă piatra de la ușa mormântului ?

4. Dar, ridicându-și ochii, au văzut că piatra fusese răsturnată; căci era foarte mare.

5. Și, intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veșmânt alb, și s-au spăimântat.

6. Iar el le-a zis: Nu vă înpăimântați! Căutați pe Iisus Nazarineanul Cel răstignit? A înviat! Nu este aici. Iată locul unde l-au pus.

7. Dar mergeți și spuneți ucenicilor Lui și lui Petru că va merge în Galileea mai înainte de voi; acolo Îl veți vedea, după cum v-a spus.

8. Și ieșind, au fugit de la mormânt, că erau cuprinse de frică și de uimire, și nimănui nimic n-au spus, căci se temeau.

Grafică realizată de Miruna - Ioana Nicolae

„Săvârșind pomenirea binecredincioaselor purtătoare de miruri și a tuturor Ucenicilor Tăi, Te laudăm pe Tine, Hristoase, întru luminată Învierea Ta”.

Stihiră din Canonul Dumnicii

Biserica Ortodoxă cinstește în a treia duminică după Paști, *Duminica Mironosițelor*, pe femeile care au venit la mormânt să se închine și să unșă cu mir trupul Mântuitorului Hristos. Devenită sărbătoare a femeii creștine, această sfântă zi ne cheamă la o cinstire și o prețuire deosebită și la perpetua recunoaștere a rolului important pe care, în calitate de mamă, de soție, de fiică, de soră sau prietenă, l-a avut și îl are în viața Bisericii și a societății, dar și în viața fiecăruia dintre noi.

Acest popas duhovnicesc reprezintă și un moment de evocare și înălțare către virtuțile de care femeile mironosițe au dat dovadă: dragoste, curaj, devotament, credință, blândețe, pace interioară prin biruirea patimilor, echilibru, înțelepciune. Cultivarea acestor virtuți în tainicul ogor al sufletului purificat în perioada postului ce a trecut ne va aduce în propria viață prezența Celui ce a înviat din morți și binecuvântarea Învierii.

Cu acest prilej adresăm tuturor enoriașelor noastre, prietenelor parohiei Toma Cozma, cititoarelor și colaboratoarelor Foii parohiale, donatoarelor și tuturor celor care ne ajută în activitățile pe care le organizăm, sincere urări de sănătate, bucurie și frumoase împliniri duhovnicești și familiale.

La mulți ani !

Sfinți Români (29)

Sfântul Mucenic Ioan Valahul (12 mai)

Acest sfânt mucenic este originar din Țara Românească, născut din părinți de bun neam și binecredincioși, pe la anul 1644, adică în vremea stăpânirii binecredinciosului domn Matei Basarab. Cel care i-a urmat la tron, Mihail Radu (zis Mihnea al III-lea), dorind să-și scape țara de plata haraciului și a birurilor grele cerute de stăpânitorii turci, s-a răzvrătit împotriva acestora, plănuiind să se unească cu voievozii țărilor creștine din jur și astfel să se elibereze de sub robia turcească. Dar sultanul turc Mahomed al IV-lea a trimis atunci împotriva lui oaste mare de turci și de tătari, care au biruit pe Mihnea și au făcut, ca și alte dăți, prăpăd și pustiire mare în biata țară, arzând, prădând și omorând, iar la plecare au luat cu ei și o mare mulțime de robi dintre români, trecându-i peste Dunăre. Acestea se petreceau în toamna anului 1659.

Între cei ce au fost luați robi atunci s-a aflat și un tânăr, cu numele de Ioan, care nu avea decât 15 ani. Părinții lui, cărora nu li se știe nici numele și nici locul unde au trăit, îl crescuseră cu grijă, în frica lui Dumnezeu, și în iubirea de țară și de credința strămoșească. Pe deasupra, era voinic și chipeș; frumusețea lui feciorelnică atrăgea privirile tuturor, încât, pe drumul către Istanbul, un oștean turc mai bogat l-a cumpărat cu gând păcătos, vrând apoi să-l silească spre păcatul blestemat al sodomiei. Dar tânărul s-a împotrivit cu scârbire și în vălmășeala luptei l-a răpus, încercând să fugă.

Fiind prins, a fost legat din nou și dus la Istanbul, unde l-au dat femeii turcului ucis; aceasta l-a dus în fața vizirului să-l judece. Însă tânărul mărturisind fără înconjur adevărul, vizirul l-a predat atunci femeii văduve, pentru ca ea să facă cu dânsul ce va voi. Stăpâna tânărului nu i-a luat capul, ci văzându-l voinic și bun de muncă l-a pus la început printre slugile sale; dar văzându-l preafrumos la înfățișare, s-a aprins de drăcească poftă pentru el, ca oarecând femeia lui Putifar din Egipt pentru Iosif cel preafrumos și înțelept.

Dorind a-l atrage spre păcat, femeia aceea a încercat la început să-l ademenească cu tot felul de fângăduințe, spunându-i că îl va lua de soț dacă el s-ar lepăda de credința creștină și s-ar face mahomedan. Dar el s-a împotrivit cu tărie uneltirilor acestei noi Dalile și a rămas neștrămutat în credința părinților lui și în curăția trupească. Iar ea văzând că nimic nu izbutește, s-a infuriat și l-a dat eparhului (mai-marelui cetății), ca să-l pedepsească pentru uciderea soțului ei. Acesta l-a azvârlit în temniță, supunându-l la înfricoșătoare chinuri; femeia venea zilnic la temniță, încercând necurmat să-l înduplece pe Ioan să-i facă voia, nădăjduind că ceea ce nu izbutiseră

fărădelegile ei, vor face amenințările și chinurile. Dar viteazul tânăr nu s-a lăsat biruit nici de ademenelile ei și nici de grozăvia chinurilor, pe care le-a îndurat cu bărbăție și cu ajutor de sus, rămânând până la sfârșit, ca un tare diamant, neclintit în credința creștină.

Văzând, așadar, femeia și prigonitorii că în zadar se ostenesc, au cerut vizirului să-l dea pe tânăr la moarte. Și scoțându-l din temniță, călăii l-au dus spre o margine a Istanbulului, la locul numit pe atunci Parmak-Kapi (adică Poarta Stâlpului), lângă Bezesténi (adică piața marelui bazar al neguțătorilor); aici i-a pus gâtul în ștreang și l-au înălțat în spânzurătoare, omorându-l, în ziua de 12 ale lunii mai, într-o vineri înainte de Înălțarea Domnului, din anul mântuirii 1662.

Așa a trecut către veșnicele locașuri tânărul mucenic român Ioan, în primăvara vieții sale, când avea numai 17 sau 18 ani. Trupul său feciorelnic va fi fost aruncat în apele Bosforului sau poate a fost îngropat de creștini cucernici în vreun loc din jurul Istanbulului, unde numai Dumnezeu știe și sfântul însuși. Iar istoria scurtei dar pilduitoarei sale vieți a așternut-o în scris marele învățat grec Ioan Cariofil din Istanbul, care a trăit pe vremea sfântului, fiind martor al pătimirilor lui.

Cu ale sale sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

A consemnat Georgiana Aioanei după:

www.calendar-ortodox.ro

Este necesară disciplina în educarea copiilor ?

Se spune că o tânără mamă stătea împreună cu fiul său pe o banchetă a metroului, în fața unei bătrâne.

Băiatul s-a apropiat de bătrână și a început să o lovească de mai multe ori cu piciorul. Aceasta, supărată, s-a adresat mamei : „ Mă scuzați, dar nu credeți că ar trebui să vă cumințiți fiul, pentru că, dacă nu o faceți dumneavoastră, o voi face eu, cu o palmă la fund”

Femeia i-a răspuns: „Este liber să facă ceea ce dorește. În plus, legea nu ne permite să batem copiii, iar, dacă îl atingeți, voi cere să vă aresteze!”

Băiețelul a continuat să o lovească pe biata bătrână până ce metroul a ajuns într-o stație aglomerată. Aici, o tânără care stătea pe bancheta din fața femeii s-a ridicat să coboare. Era îmbrăcată în stil „punk”, cu părul roșu și verde, aranjat în forme de spirale și țepi, cu inel de aur în nas și cu cizme negre înalte.

Când a trecut prin fața mamei copilului neastâmpărat, în drum spre ușa de ieșire a metroului, i-a scuipat în față spunându-i: “Și nenorocita de maică-mea m-a crescut în libertate”.

Chrysostomos, Arhiepiscop de Etna, *Sfaturi pastorale ortodoxe din perspectiva psihologică*, Ed. Universității " Al. I. Cuza", Iasi, 2002, pp. 132-133

Text selectat și oferit de Prof. Constantin Simiraș

FEMEIA ȘI BĂRBATUL ÎN FAMILIE

Despre iubirea și înțelegerea dintre soți

- *Sfântul Ioan Gură de Aur* -

“Dumnezeu chiar de la început a făcut mii de încercări spre a implanta în noi iubirea. Așa de pildă, a dat tuturor un singur început, pe Adam. De ce nu suntem toți făcuți din pământ ? De ce nu suntem toți desăvârșiți ca dânsul ? Pentru ca și copiii și maicile lor și faptul de a ne naște unii din alții să ne unească pe noi unii cu alții. De aceea nici pe femeie nu a făcut-o din pământ. Fiindcă nu era de ajuns a ne îndupleca spre înțelegere numai faptul că suntem cu toții de aceeași esență, dacă nu am avea cu toții și același strămoș, Dumnezeu a făcut și aceasta. Dacă astăzi, despărțindu-ne poate numai locurile, și încă ne considerăm străini unii de alții, apoi cu atât mai mult ar fi fost aceasta dacă neamul nostru omenesc ar fi avut două începuturi. De aceea, tocmai de la un singur cap a legat întregul trup al neamului omenesc. Și fiindcă la început se credeau a fi doi, apoi privește cum iarăși îi unește unul cu altul prin căsătorie. *“Pentru aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va uni cu femeia sa și vor fi amândoi un trup”* (Facerea 2, 24) (...)

Privește cum Dumnezeu a cinstit pe femeie chiar și mai înainte de facerea ei: *“Să-i facem lui ajutor”* (Facerea 2, 18), arătând că femeia a fost făcută spre trebuința bărbatului și prin aceasta unindu-l pe el cu cea făcută pentru el. Fiindcă noi ne găsim totdeauna mai familiari față de cele făcute pentru noi. Și iarăși ca nu cumva ea să se mândrească, fiind cea căreia i s-a dat lui ca ajutor și această legătură să o rupă, apoi Dumnezeu a făcut-o din coasta lui, arătând prin aceasta că ea este o parte a întregului trup. Și ca nici bărbatul să nu se îngâmfe pentru aceasta, Dumnezeu nu l-a lăsat să fie singur, pe el care singur a fost făcut mai înainte, ci a făcut altfel, rânduind zămislirea de copii, ca prin aceasta să nu-l lase pe bărbat a-și aparține cu totul lui însuși. Ai văzut câte legături de dragoste a făcut Dumnezeu între bărbat și femeie? Dar aceste garanții de înțelegere între ei le-a așezat în însăși natura lor, fiindcă amândoi sunt de aceeași esență și amândoi merg spre același țel (...)

Deci femeia să nu aștepte mai întâi destoinicia bărbatului și numai după aceea să facă ceea ce este al său, căci aceasta nu este de laudă, și nici bărbatul să nu aștepte mai întâi de la femeie buna rânduială și numai după aceea să se poarte cu înțelepciune. Și nu spun aceasta ca bărbatul să-și bată femeia, să nu fie una ca aceasta!

Și către voi, bărbaților, acestea zic: nici un păcat de felul acesta să fie cu voi, ca să vă găsiți în nevoia de vă lovi femeia. Sfântul Pavel zicând: *“bărbaților, iubiți femeile voastre”* (Efeseni 5, 25) nu s-a oprit la aceasta, ci ne-a dat și măsura dragostei: *“după cum și Hristos a iubit Biserica”*. Și spune-mi, cât a iubit-o Hristos ? Încât S-a dat pe Sine pentru ea. Acestuia urmează-I și tu! Și chiar dacă consoarta greșește cu mii de păcate față de tine, iartă-i-le pe toate și fii îngăduitor. Chiar dacă îți iei una cu rele obiceiuri, domolește-o cu îngăduință și blândețe, după cum și Hristos, Biserica. *“Ca să și-o înfățișeze Sieși*

Biserica slăvită, neavând pată ori întinăciune” (Efeseni 5, 27). Dar după aceasta adesea văzând-o murdară și pătată, nu o leapădă, nici nu o alungă cu asprime, ci rabdă, tămăduind-o și îndreptând-o. Dacă e în oarecare răutate, nu lepăda femeia, ci scoate afară răul. Și chiar dacă nu folosește cu nimic învățătura noastră, vom primi de la Dumnezeu multă răsplată pentru răbdarea noastră.

Când se întâmplă ceva supărător în casă din vina ei, mângâie-te și nu mai întinde supărarea. Chiar de ai lepăda de la tine totul, totuși nu este așa de trist ca a nu avea pe femeie conviețuind cu tine în dragoste. Astfel că pentru aceasta să-ți fie mai de preț și mai cinstită dragostea ei, decât orice pe lume. Dacă noi trebuie să ne purtăm poverile unul altuia, cu atât mai mult pe cele ale femeii. Chiar de ar fi săracă, tu nu o batjocori; chiar de ar fi proastă, tu nu o necinsti, ci mai ales formează-o, căci este mădularul tău și prin urmarea sunteți un trup. Poate că este bârfitoare, bețivă și furioasă. Dar pentru acestea trebuie să te întristezi, iar nu să te mânie, și să te rogi lui Dumnezeu, să o sfătuiești într-una și să faci totul ca să alungi de la ea patima. Dacă tu în loc de acestea o bați, și mai tare îi iriți boala. Obrăznicia se înmoaie și se domolește cu blândețea, nicidecum cu o altă obrăznicie.

Dragostea este capitalul tuturor bunurilor într-o casă (...) Când este iubire, nimic din cele neplăcute nu se va întâmpla. Căci cum ar fi cu puțință, când capul fiind unit cu trupul, fără vreo dezbinare între acestea, să nu se găsească în pace și cealaltă mădulare ? Când căpeteniile sunt în pace, cine ar putea dezbină și tulbura pacea ? (...) Deci, nimic nu poate fi mai important decât dragostea, căci ea este mai folositoare decât banii, decât noblețea (rangurile), decât stăpânia și decât toate celelalte. (...) Când este dragoste nimic din cele grele nu se pot introduce și dintr-însa se nasc și celelalte bunuri.

Un bărbat înțelept, punând mai multe fapte în rândul fericirilor, a pus printre altele și aceasta: *“Fericii bărbatul și femeia, zice, care se înțeleg bine unul cu altul”* și iarăși, în alt loc, pune tot în rândul fericirilor, conviețuirea femeii cu bărbatul în cea mai mare înțelegere. Dar, chiar din început, se pare că Dumnezeu a pus o deosebită îngrijire pentru această conviețuire, căci vorbind de amândoi ca de unul singur, zicea astfel: *“Bărbat și femeie i-a făcut pe ei”* (Facere 1, 27) și iarăși, în alt loc, prin gura Apostolului Pavel zice: *“Nu este parte bărbătească sau femeiască”* (Galateni 3, 28). Nu poate fi atâta familiaritate între doi bărbați, pe cât poate fi între o femeie și bărbatul ei, dacă sunt însoțiți după cum trebuie.

Când într-o casă bărbatul și femeia sunt dezbinați apoi acea casă nu se găsește mai bine decât corabia cea purtată de valurile mării, fiindcă și în acest caz căpitanul vasului se află în neînțelegere cu pilotul”.

(Scrierile complete ale părintelui nostru Ioan Gură de Aur, Arhiepiscopul Constantinopolului, Lavra Sfânta Treime-Serghiev, 1993, apud: Pr. Evheni Șestun, Familia ortodoxă. Sfaturi, cuvinte de învățătură, rugăciuni, Editura Sophia, București, 2005)

Duminica Tomei - hramul parohiei

Ca în fiecare an, în prima duminică după Sfintele Paști, parohia noastră și-a serbat hramul întru cinstirea mărturiei Sfântului Apostol Toma urmată atingerii sale de Domnul Cel înviat, care înseamnă pentru noi toți încredințarea Învierii și a divinității Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

În seara zilei de **sâmbătă, 28 aprilie**, s-a oficiat Slujba Vecerniei Hramului și a Litiei, cu distinsa participare a unui sobor de preoți invitați: Pr. Constantin Barna, Pr. Narcis Axinte, paroh la biserica „Sfântul Sava” din centrul orașului, Pr. Aurel Mărgineanu, paroh la Biserica “Sf. Gheorghe” – Eternitate, Pr. Vasile Vicovan, paroh la parohia „Înălțarea Domnului” – Nicolina, cuvântul de învățătură fiind rostit de Pr. Prof. Ioan Vicovan, Prodecan a Facultății de Teologie Ortodoxă din Iași și paroh la Biserica “Sf. Parascheva”.

Au asistat la slujba vecerniei în calitate de invitați ai parohiei noastre: Părintele Abelardo Lobato, Președintele Academiei Pontificale “Toma de Aquino” din Roma, Maria Tereza Candian, Directoarea Institutului Secular al Sfintei Teresa a Pruncului Iisus, din Lugano (Elveția) și sora Auxilia de la același institut, împreună cu Pr. Prof. Wilhelm Dancă, Rectorul Institutului Teologic Romano-Catolic din Iași și Pr. Prof. Anton Despinescu. Tuturor le adresăm mulțumirile noastre !

Duminică, 29 aprilie s-a oficiat Slujba Utreniei, urmată de Sfânta Liturghie oficiată în aer liber, la care au participat ca invitați: P.Cuv. Protos. Amfian, stareț al mănăstirii Stavnic, P.Cuv. Protos. Macarie, Director al Atelierului de Lumânări al Mitropoliei, P. Cuv. Ierom. Chesarie, stareț al Mănăstirii Dobrovăț și P. Cuv. Ierom. Meletie de la Mănăstirea Hlincea.

După săvârșirea Sfintei Liturghii a urmat Slujba de pomenire pentru ctitorii Bisericii Sf. Apostol Toma, respectiv, pentru Banul Toma Cozma, soția acestuia, Ecaterina împreună cu Maria Anastasiu Apostol Ketreanca, precum și pentru toți cei adormiți.

În continuare, a fost organizată în parcul bisericii o agapă creștină pentru circa 200 de pelerini dar și pentru nevoiași, prin implicarea meritorie a epitropului și a unor membri din Consiliul și Comitetul parohial, cărora le adresăm sincere mulțumiri și felicitări pentru modul exemplar în care au reprezentat și de această dată parohia la manifestările prilejuite de sărbătoarea hramului.

De asemenea, pentru preoții slujitori, membrii Corului parohial și pentru oaspeți, au fost organizate sub directă coordonare a doamnei preotese, Dr. Gabriela Mărgineanu, mese festive la Oficiul parohial, fiind trimise și pachete cu hrană unor persoane în vârstă care nu s-au putut deplasa la biserică.

Atât slujba din ajun, cât și cea din ziua sărbătorii au fost împodobite prin intonările armonioase ale Corului parohial, care a oferit oaspeților prezenți la mesele festive organizate de hram, bucuria de a asculta cântări deosebite la un înalt nivel de interpretare.

Dar la frumusețea sărbătorii hramului parohiei noastre au contribuit mulți enoriași, prin efortul și sprijinul pe care ni l-au acordat, dar și prin prezența

numeroasă la manifestarea de cult, arătând spirit de comuniune, de întraajutorare frățească, dar și interes față de acțiunile și lucrările organizate de parohie.

Dorim să adresăm alese mulțumiri tuturor sponsorilor și donatorilor, ostenitorilor și binevoitorilor. Ne-a bucurat mult numărul mare al celor care au dorit să ne ajute și să fie alături de noi în aceste clipe de bucurie duhovnicească.

Pr. Mihai Mărgineanu

Conferință internațională la Institutul Romano -Catolic din Iași

Luni, 1 mai, la sediul Institutului Teologic Romano-Catolic „Sf. Iosif” din Iași a avut loc conferința anuală a Societății Internaționale „Toma de Aquino” - filiala română. Tema generală, pe marginea căreia s-au derulat discuțiile anul acesta, a fost „*Înțelepciunea astăzi - Abordări filosofice, teologice și culturale*”. Părintele paroh Mihai Mărgineanu a susținut un interesant referat intitulat *Patericul - depozitar de înțelepciune*. Printre cei care au conferențiat se numără și Părintele Abelardo Lobato, cu lucrarea *San Tommaso d'Aquino e la possibilità di avere le tre sapienze*, Pr. Prof. Dr. Gheorghe Petraru, de la Facultatea de Teologie „Dumitru Stăniloae” din Iași, cu referatul *Hristos - Logosul și înțelepciunea. Considerații filosofice și teologice*, Pr. Prof. Dr. Gheorghe Popa, prorector al Universității „Al. I. Cuza” din Iași, care a vorbit despre *Raportul dintre înțelepciune și știință. Consecințe morale*. Au conferențiat, de asemenea, pr. prof. univ. Wilhelm Dancă, rectorul Institutului Romano-Catolic „Sf. Iosif”, prof. univ. dr. Ștefan Afloroaie, decanul Facultății de Filosofie din Iași, Bogdan Tătaru-Cazaban (București), Marius Taloș (Iași), Anton Carpinschi (Iași), Anton Adămuț (Iași), Cătălin Buciumeanu (București), Alin Tat (Cluj), Iosif Antili (Iași), Miruna Tătaru-Cazaban (București), Ștefan Lupu (Iași), Wilhelm Tauwinkl (București), Dan Săvinescu (Cluj), Lucian Farcaș (Iași), Christopher Martin (SUA), Louis Peron și Gabriela Blebea-Nicolae (Canada)

Vasilica Onofrei

În ziua de 5 mai a.c. a trecut la cele veșnice Zoe Dumitrescu Bușulenga, Membru al Academiei Române, al Academiei Europene de științe și Arte, al Academiei Europaea, personalitate de seamă a culturii române. Retrasă la Mănăstirea Văratec, a îmbrăcat haina monahală primind numele de „sora Benedicta”. Urmează a fi înmormântată la Mănăstirea Putna. Dumnezeu s-o ierte și cu dreptii să o odihnească !

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank

Publicație editată de parohia TOMA COZMA
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax **211 273**, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu
Secretar redacție: Vasilica Onofrei